

משכן וגוו', והיא ה' של יום הששי. ומשום זה, אף על גב שאומרים אין דורשים במרכבה ביחיד, קור ואמר, אלא אם כן היה חכם ומבין מדעתו. שודאי באלה השלוש דורשים במרכבה ביחיד, ובלא אלו השלוש איננו יהוד שלו, וזהו סוד, שהקדוש ברוך הוא למעלה אחד עם שכינותו.

ובשהוא למטה במטטרו"ן בל' שכינה, משנה בון, ומשום זה אמר אלישע אחר, שמא חס ושלום יש שתי רשות, ומשום כך אמר אל תמיuni בו, כי עמי בקרבו, משם שמטרו"ן הוא שני מלך, וכשהשכינה בל' בעלה, נקרא המלך הזה משנה לה, ומשנית, שלא יודעים בה תחלות ומה שהיא גבירה. ובמה היה מתחפשת? באומה שנתקראת אמה.

וזה שאמר הפטוב וכי ימפר איש את בתו לאמה. איש - זה הקדוש ברוך הוא, בתו - זו שכינה, לאמה - בת זוגו של מיטטרו"ן, שהוא מיטטרו"ן בחוספה יוז", ששפחה רעה היא אמה של ערב רב, ומשום אותה שפחה רעה ובניה לא מקרים איתה, היא מכפה בעבד שלה כמו הנשמה לגוף.

ובגולותה הראונה שלא חזרה למילכotta בת המלך ולא יצאה מאותו הגוף, לא יצאה חפשית, ובגללה נאמר בהם עבדים הינו לרעה במצרים, משום שהיו מחת רשותו אותו עבד, ומשום זה אמר פרעה במקום הזה, לא ירעתי את יהו"ה, וגם את ישראל לא אשלח, ומשום זה יצאו במנוסה בעבד שאין לו כתוב שהרור וברוח מאדרונו.

אבל בגאלה האחרונה לא

ויהי ה' ביום הששי, ובгинן דא אף על גב דאמרין אין דורשין במרכבה ביחיד, חוץ ואמר אלא אם כן היה חכם וمبין מדעתו, ודודאי באליין תלת דורשין במרכבה ביחיד, ובלא אלין תלת לאו והוא יהודא דיליה, ורק איהו רזא, דאייהו קודשא בריך הוא לעילא חד בשכינתייה.

ובד איהו למתא במטטרו"ן בל' שכינתייה, אשפבי ביה, ובгинן דא אמר אלישע אחר, שמא חס ושלום שתי רשות יש, ובгинן דא אמר אל תמיuni בו, כי שמי בקרבו, בגין דמטטרו"ן איהו שני מלך, וכך אידי שכינთא בל' בעלה, אתקרי hei מלך משנה לה, ואשפניאת דלא אשפניאת מודעין בה חילין, ומה דאייה מטרוניא, ובמאי היה מתכסייא, בהיא דאתקראי את אמה.

וזא הוא דאמר קרא (שמות כא י) וכי ימפור איש את בתו לאמה, איש דא קידשא בריך הוא, בתו דא שכינתא, לאמה בת זוגיה דמטטרו"ן, דאייה מיטטרו"ן בתוספת יוז", דשפחה בישא היא אמה דעתך רב, בגין דהיא שפחה בישא ובנה לא אשפניאת מודעין בה, איה מתכסייא בעבד דילה, בנסמכתא בגופא.

ובגולותה קדמאתה דלא חזרת למילכotta בפרטא דמלךא, ולא נפקת מההוא גופא, לא נפקת חפשית, ובгинנה אתקمر בהון, עבדים הינו לפרקעה במצרים בגין דהו תחות רשו דההוא עבד, בגין דא אמר פרעה בהאי אמר לא ירעמי את יי', וגם את ישראל לא אשליך (שמות ה ב). בגין דא נפקו במנוסה, בעבדא דלית ליה פתק חירוף וברח מרבותיה. אבל בפוקננא בתרא לא נפקת בפרטא,